

Sygn. akt VI U 52/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Białymstoku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący ***SSR Marta Kiszowara***

Protokolant: Aneta Kowalewicz

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2018 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy T. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o zasiłek chorobowy z ustawy z 25 czerwca 1990 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa

na skutek odwołania T. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 08 stycznia 2018 roku

numer (...)

Oddala odwołanie

Sygn. akt VI U 52/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 stycznia 2018r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. /zwany niżej ZUS/ odmówił T. J. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 29 grudnia 2017r. do 19 stycznia 2018r. W uzasadnieniu w/w decyzji organ rentowy podniósł, że T. J. stał się niezdolny do pracy po upływie 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego, przez co nie przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego (akta ZUS).

Od powyższych decyzji odwołał się T. J.. W uzasadnieniu swojego odwołania ubezpieczony podniósł, że w dniu 2 października 2018r. uległ wypadkowi przy pracy. Wyjaśnił, iż wówczas był jeszcze w okresie wypowiedzenia umowy o pracę, która rozwiązała się z dniem 30 listopada 2017r. Zaznaczył, że niezdolność do pracy przypadająca na okres od 29 grudnia 2017r. do 19 stycznia 2018r. ma związek z urazem ortopedycznym doznany na skutek wypadku przy pracy z dnia 2 października 2018r. (por. k. 3 i k. 11, godz. 00:01:09 in.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o oddalenie w/w odwołania, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Zasadniczo organ rentowy – powołując się na art. 7 pkt. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017r., poz. 1368 j.t.) – wskazywał, że niezdolność do pracy T. J. powstała po upływie 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia

chorobowego, przez co nie przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego. Jednocześnie organ rentowy zaznaczył, że odwołujący nie ubiegał się o zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego (por. k. 4 i k. 11, godz. 00:06:20 in.).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Bezspornie T. J. do dnia **30 listopada 2017r.** podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zatrudnienia w charakterze pracownika na podstawie umowy o pracę. Przedmiotowa umowa o pracę rozwiązała się przez oświadczenie T. J. (pracownika) z dnia 2 września 2017 r., z zachowaniem 3- miesięcznego okresu wypowiedzenia (rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem- art. 30 § 1 pkt. 2 k.p.).

Poza sporem pozostaje, że dnia 3 stycznia 2018 r. T. J. zgłosił w organie rentowym roszczenie o „zasiłek chorobowy za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego” (oświadczenie ZUS Z-10). Do przedmiotowego oświadczenia załączył zaświadczenie lekarskie ZUS ZLA (Seria: (...), nr (...)), którym orzeczono jego niezdolność do pracy w okresie od 29 grudnia 2017r. do 19 stycznia 2018r. Zaświadczenie lekarskie jw. zostało wystawione przez lekarza specjalistę z zakresu (...) (por. akta ZUS).

Zaskarżoną decyzją z dnia 8 stycznia 2018r. (...) Oddział w B. T. J. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 29 grudnia 2017r. do 19 stycznia 2018r. Organ rentowy przyjął, że T. J. nie przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego, gdyż jego niezdolność do pracy powstała po upływie 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych tą ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Z kolei w myśl art. 6 ust. 1 wspomnianej wyżej ustawy zasiłek chorobowy (co do zasady) przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby **w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego**. Wyjątki od zasady jw. przewiduje m.in. art. 7 w/w ustawy. I tak przepis ten stanowi, że zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która **stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała: 1) nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego; 2) nie później niż w ciągu 3 miesięcy od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego - w razie choroby zakaźnej, której okres wylegania jest dłuższy niż 14 dni, lub innej choroby, której objawy chorobowe ujawniają się po okresie dłuższym niż 14 dni od początku choroby.**

Mając na uwadze brzmienie przytoczonych wyżej regulacji prawnych oraz zestawiając je ze stanem faktycznym rozpoznawanej sprawy tut. Sąd ocenił, iż organ rentowy słusznie odmówił T. J. prawa do „zasiłku chorobowego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego”, tj. za okres od 29 grudnia 2017r. do 19 stycznia 2018r. Bezsprzecznie bowiem niezdolność do pracy odwołującego (29 grudnia 2017r.) powstała po upływie 14 dni od ustania tytułu jego ubezpieczenia chorobowego (30 listopada 2017r.). Inaczej mówiąc nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 7 pkt. 1) ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, warunkujące prawo do „zasiłku chorobowego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego”.

Stąd tut. Sąd – na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – oddalił odwołanie T. J. jako bezzasadne

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że wyrok Sądu jw. dotyczy odwołania T. J. od decyzji ZUS z dnia 8 stycznia 2018r., w której odmówiono mu prawa do „zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego” za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, tj. za okres od 29 grudnia 2017r. do 19 stycznia 2018r. Podnoszone przez T. J. – w uzasadnieniu odwołania i w toku sprawy – okoliczności związane z istnieniem związku między niezdolnością do pracy jw., a wypadkiem przy pracy jakiemu uległ w dniu 2 października 2017r., nie mają żadnego znaczenia w kwestii oceny jego roszczenia o „zasiłek chorobowy z ubezpieczenia chorobowego”. Sąd wyjaśnia, iż rodzaje świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz warunki nabywania prawa do tych świadczeń

określa ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1773). I tak z tytułu wypadku przy pracy (...) przysługuje m.in. takie świadczenie jak „**zasilek chorobowy**” – **dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy** lub chorobą zawodową (art. 6 ust. 1 pkt. 1 w/w ustawy). Prawo do zasiłków chorobowych z ubezpieczenia wypadkowego ustala i wypłaca organ rentowy – ZUS – w drodze decyzji. Bezspornie w rozpoznawanej sprawie T. J. nie zgłaszał dotychczas w organie rentowym wniosku o zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego. Żądanie w tym zakresie odwołujący się zgłosił dopiero w postępowaniu sądowym (por. k. 11 v. akt sprawy). W konsekwencji tut. Sąd postanowieniem z dnia 19 lutego 2018r. wniosek ubezpieczonego T. J. o przyznanie mu zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 29 grudnia 2017r. do 19 stycznia 2018r. skierował do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.. Podstawą do wydania przedmiotowego postanowienia był art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. który stanowi, że w przypadku gdy ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu. Od decyzji ZUS w przedmiocie prawa ubezpieczonego do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego T. J. będzie służyło prawo wniesienia odwołania do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych.